

Forfatter: Niels Dragon

Titel:

Citation: "Niels Dragon", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 133. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-workid62627.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Niels Dragon

☒ Der tjente en Karl paa Frederiks Hospital, som var særdeles yndet af Lægerne og af de unge chirurgiske Candidater, da han fortræffelig forstod at gaae dem tilhaande ved Obductioner og Scheletteringer. I det første Aar, han var der, havde han været den lystigste Karl af Verden: han loe og sang altid, selv ved de modbydeligste og for Mange rædselfulde Arbeider med de til Schelettering bestemte Liig, som han ofte ganske alene maatte sysle med om Natten. Han var hverken overtroisk eller frygtsom, og hvergang der forefaldt nogetsomhelst Arbeide, som de andre Hospitalskarle ikke havde Mod til, hed det altid: hvor er Niels Dragon? han er ikke bange for Satan selv. Han havde været Soldat, var endnu kun 30 Aar gammel og en udmærket smuk Karl, der gjorde megen Lykke hos Kjønnen. I dette Capitel havde han Ord for at være et Slags Don Juan i en lavere Sphære; dog herfor blev han ikke bedømt meget strengt af de unge Chirurger. Med Eet blev Karlen tungsindig og syntes at lide af Samvittighedsskrupler. Hans allerbedste Ven paa Hospitalet, den høie Fyrbøder, havde hængt sig. Fyrbøderens Bryllup havde været bestemt for tre Dage siden; men Aftenen før Brylluppet havde han truffet sin Brud i den uimodstaaelige Niels Dragons Arme. Den fortvivlede Fyrbøder havde kun hvisket sin troløse Brud nogle Ord i Øret og øiebliklig forladt dem.

☒ Den tredie Nat efter Fyrbøderens Selvmord stod Niels Dragon alene i det store Hospitalskøkken og fyrede, i den afdøde Fyrbøders Sted, under en uhyre stor Kjedel med lukket Laag, hvis Brug vel var ham bekjendt, men som han aldrig før havde følt nogen Betænkelighed ved at sysle med. Han havde Befaling til at bringe den i Kog og lade den koge en heel Time. Samme Aften havde han haft en alvorlig Scene med den ulykkelige Fyrbøders Trolovede, som han havde lovet at ægte; men med Gru havde hun fortalt ham hvad hendes Brudgom havde hvisket hende i Øret, da han gik bort og tog sig saa skrækkeligt af Dage: »Inden tre Nætter« - havde han sagt - »skal jeg hente din Forfører og slæbe ham med mig for Guds Domstol!«

134

☒ De tre Nætter vare nu næsten forbi. Klokken var over halvtolv, og det havde omtrent været ved Midnat, Fyrbøderen havde sagt disse Ord, umiddelbart før han fuldførte Selvmordet. Den Hospitalslæge, som havde sat Niels Dragon til at passe Kjedelen, kjendte Intet til hans sidste »galante Eventyr« og dets ulykkelige Følger. Han var en lidenskabelig Dyrker af sin Videnskab og bekymrede sig ikke om Andet. Kort før Midnat stod han i Scheletteersalen, tæt ved Køkkenet, med de unge Candidater og foretog sig nogle Tilberedelser til hvad der skulde foretages. Da hørte Lægen et usædvanligt Bulder i Køkkenet og aabnede sagte Døren. Den halve Deel af Køkkenet var bældmørk; men Pladsen lige ud for Ildstedet var skarpt oplyst af det store Baal paa Skorstenen under den uhyre Kjedel. Niels Dragon stod i denne Lysning med dødblegt Ansigt og stivt opspilede Øine og stirrede mod Ildstedet. »Er du gal, Menneske! hvad fattes dig?« spurgte Lægen, uden at bemærke hvad der var skeet.

☒ »Jeg kommer, jeg kommer« - stammede Karlen med fordreiet Ansigt, og Haarene havde reist sig paa hans Hoved - »jeg bliver fordømt i denne Time - jeg veed det - see kun ikke saa forfærdelig paa mig! - «

☒ Nu saae først Lægen, at Laaget under Kogningen var sprunget af Kjedelen - og det Liig, der skulde scheletteres, var kommet tilsyne. Det var den hængte Fyrbøders Liig, som Candidaterne hemmelig havde tilegnet sig og som man havde ladet Niels Dragon koge, uden at sige ham hvem det var eller kjende hans Forhold til den Døde. Man havde maattet knuge Cadaveret krumbøiet ned i Kjedelen for dets usædvanlige Høide. Det havde ved Udvidelsen rettet sig og sprængt Laaget. Med sit kogte græsselige Dødningeansigt var den ulykkelige Fyrbøders Hoved sprunget heelt op af Kjedelen; det var stærkt oplyst af Flammen og syntes at stirre paa den troløse Ven med de aabne udvidede Øine.

☒ I det Øieblik, Lægen saae Dette, styrtede Niels Dragon med et Skrig om paa Steengulvet og var død. Ved Obductionen af hans Liig fandt Lægerne, at hans Hjerter var sprængt af en pludselig Blod-Sammenstrømning, som hos Mennesker, der døe af Skræk. Foreneligheden deraf med hans bekjendte Mod og Dristighed blev dem først af psykologiske Grunde forklarlig, da de siden erfarede hans Forhold til den ulykkelige Fyrbøder og det Sammenstød af Omstændigheder, som havde fremkaldt hans sidste mærkelige Situation, ligeoverfor 135 den Dødes skrækelige Ansigt og netop ved Udløbet af den Tid, inden hvilken den Døde havde lovet at føre ham for den evige Dommer. Man holdt længe den hele Historie hemmelig, for ikke at forarge Nogen ved den Benyttelse af Fyrbøderens Liig, som var hans Frænder ubekjendt, men som var et Ran i Videnskabens Tjeneste, der saa tidt finder Sted, hvor Anatomien dyrkes med Iver.

136